

mellem kommunalbestyrelsen og de øvrige udvalg, henregnes udvalget ikke længere til de „stående udvalg“.

4. Den stærkere koncentration af det administrative arbejde, som reglerne om økonomiudvalget er udtryk for, har også ført til bestemmelserne i forslaget § 19, stk. 4-5, hvorved antallet af stående udvalg søges begrænset.

En spredning af det kommunale arbejde på et stort antal stående udvalg kan medføre ulemper, som f. eks. fare for forhaling af sagernes ekspedition, kompetencestridigheder mellem de forskellige udvalg m. v. samt manglende ensartethed og fasthed i den kommunale administration. Disse ulemper vil formentlig blive stadig mere fremtrædende, efterhånden som den tekniske og økonomiske udvikling i stigende grad stiller krav til den kommunale administrations effektivitet.

For at sikre, at de valgte kommunalbestyrelsesmedlemmer stadig har den reelle ledelse af den kommunale forvaltning, synes det påkrævet, at administrationen tilrettelægges på en sådan måde, at der sikres de folkevalgte repræsentanter det fornødne overblik over alle vigtige områder inden for kommunestyret. Dette gælder samtlige kommuner, men problemet er naturligvis mest påtrængende i de større kommuner, hvor tendensen til decentralisering og dermed risikoen for, at overblikket går tabt, og for kompetencestridigheder og dobbeltarbejde, er særlig stor.

For at opnå en centralisering og effektivisering af administrationen bør man næppe i almindelighed tilstræbe et administrationssystem svarende til f. eks. den århusianske magistratsordning, der i udpræget grad har den store kommunes komplicerede og mangeartede administrative opgaver til forudsætning.

Den i købstadkommunallovens § 6 omhandlede magistratsordning er næppe heller det rette forbillede for landets kommuner som helhed. I kommuner, der har en magistrat, adskiller dennes virksomhed sig ikke væsentligt fra kasse- og regnskabsudvalgenes, og der synes derfor ikke tilstrækkeligt grundlag for fortsat i styrelsesloven at optage særlige regler om magistrat, bortset fra den særlige århusianske magistratsordning.

Derimod må det antages, at en administrationsordning, der fortsat bygger på de stående udvalg som et centralt led i kommunestyret, men som begrænser deres antal, i alt væsentligt vil kunne tilgodese på den ene side hensynet til en effektiv og hurtig, under medvirken af den nødvendige sagskundskab arbejdende, administration og på den

anden side ønsket om de folkevalgte medlemmers fortsatte aktive deltagelse i og ledelse af kommunalforvaltningen.

I overensstemmelse hermed er det i § 19, stk. 4, foreslået, at der — ud over det sociale udvalg og havneudvalget — kan nedsættes yderligere tre stående udvalg, nemlig et udvalg for tekniske anliggender, et udvalg for faste ejendomme og et udvalg for kulturelle anliggender. Denne begrænsning af stående udvalg og de nævnte betegnelser for udvalgene er dog ikke ufravigelig, idet der — uanset at den i stk. 4 foretagne opdeling vel skulle kunne tilpasses forholdene i et meget stort antal kommuner — i stk. 5, åbnes adgang til i stedet for udvalget for tekniske anliggender at nedsætte dels et udvalg for kommunens driftsvirksomheder, dels et udvalg for gader, veje og kloaker, samt adgang til med henblik på en varetagelse af skolevæsenets økonomiske administration at nedsætte et skoleudvalg i stedet for eller ved siden af udvalget for kulturelle anliggender.

Det samlede antal stående udvalg kan altså herefter nå op på i alt 7, hvilket i langt den overvejende del af landets kommuner skulle være fuldt tilstrækkeligt til en betryggende varetagelse af kommunens administrative funktioner. Da man imidlertid ikke kan se bort fra, at særlige lokale forhold undertiden kan gøre det ønskeligt, at der nedsættes yderligere et eller i sjældnere tilfælde måske endda flere stående udvalg, er der i § 19, stk. 5, sidste pkt., åbnet mulighed herfor.

ad § 17.

Denne paragraf indeholder de almindelige regler om nedsættelse af udvalg samt valg til kommissioner m. v. De foreslåede bestemmelser er stort set en sammenfatning af de hidtil gældende regler, fastsat enten i de kommunale styrelseslove eller i de kommunale vedtægter.

Ifølge *stk. 1* skal samtlige kommuner nedsætte et økonomiudvalg. Dette svarer til, hvad der i dag gælder for købstæder og sognekommuner (kasse- og regnskabsudvalg).

Med hensyn til de ved lov eller andre bestemmelser anordnede udvalg, kommissioner m. v., jfr. *stk. 2*, er der i købstadkommunalloven fastsat regler om sammensætningen af brandkommission og sundhedskommission samt om byrådets valg af medlemmer af de særlige havneråd i købstæder, der har statshavn. Da reglerne om disse kommissioners sammensætning naturligst hører hjemme i den lovgivning, der i øvrigt regulerer disse kommissioners virksomhed, er de placeret i lovens